

ORIENTALIST

NII- JA NAAPIDI

Keegi ei tea täpselt, kui vana Oriental on. Ametliku versiooni kohaselt avati hotell 1863. aastal esimeste Lääne kaupmeeste majutamiseks. Kuid näib, et tegu oli veidi rohkem kui lihtsalt öömajaga. Auväärseks hotelliks sai Oriental 1887. aastal, kui üks Taani äriees tegi seal Lääne kultuuri standarditele vastavad kohandused. Üks luksuse toetajaid oli 1894. aastal tsaariks saanud Nikolai II. Romanovite dünastia langes, kuid Oriental jäi...

ORIENTAL ON OLNUD KUI PELGUPAIK NII ROBERT DE NIROLE KUI GORE VIDALILE.

Ta ei räägi küll palju, kuid juba tema kohalolu on selline, mis lugusid ise sünnitab. Aastad 1967–2008, mil ta hotelli juhatajana töötas, olid hotelliajaloo kõige kulla- ja pommirohkemad. 1967. aastal näiteks kadus jäljetult endine CIA agent Jim Thompson, keda nimetatakse põhjendatult ka Tai siidikuningaks. Wachtveitl kohtus Thompsoniga Tais, juhatades hotelli, kus peatusid Põhja-Vietnami vastu õhutõrjebaasi ehitavad Ameerika töölisel. “Need olid rasked ajad,” ütleb ta lihtsalt.

Thompsoni kohta ei räägi Wachtveitl väga palju, kuid tema jutust kumab läbi, et spioonina ta Thompsonit päris tõsiselt võtta ei suutnud. Samal aastal ostis Orientali ära Italthai – ettevõtte, mille olid koos loonud üks Tai äriees ja Giorgio Berlingieri, endine Itaalia mereväehvitser ja tuuker, kes pärast sõda teenis leiba uppunud lastide pinnaletoomisega.

“Õnne otsa sattunud härrasmees,” kes oleks lausa eraldi romaani väärt. Selles mehest, oma peaaegu et mentorist räägib Wachtveitl hoopis suurema austusega. Berlingieri oligi see, kes Wachtveitli Taimaale kutsus. Berlingieri kaudu kohtus Wachtveitl lõpuks ka

Mõned pildid Laucala Islandist. Ülal restorani panoraamtass. Vasakul põhibassein, mida ümbritseb loodus. Paremal basseinibaar.

oma tulevase abikaasaga, Penny Bunnagiga. Need suhted põimuvad läbi nende 40 aasta Orientalis, kus 20. sajand käis eesruumist läbi nii Vietnami sõda raporteerinud ajakirjanike kui ka “The Hunteris” mänginud Robert De Niro näol.

Kirjanike jaoks on Oriental olnud alati “Suezist idas”. Wachtveitl meenutab üht õhtusööki Gore Vidaliga ja USA suursaadikuga, mis tema sõnutsi oli “päris professionaalne”, ning üht Barbara Cartlandiga. “Ta käitus nagu primadonna,” kirjeldab Wachtveitl. Lisaks nendele on Orientalis ka teised kuulsad nimed ajalugu teinud, näiteks Madame Angkana, kes alustas riietehoiu, ning nüüd, 90-aastasena valvab raamatukogu, või Jacky Ho, endine Hiina restorani kokk, kes nüüd tahab avada *kung fu* kooli. Meie kohtumise lõpp on Wachtveitli jaoks aga uue kohtumise algus härra Khuniga. Laual on jook, härrad istuvad Oriental Bamboo Barri terrassil... Nagu värsiski: “I sipped high tea, under a tree, by the river with Noël Coward.”

www.laucala.com;
www.mandarinoriental.com/bangkok